

„Legeltessétek Isten közöttetek lévő nyáját ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkeskedésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképek a nyájnak.” 1Péter 5,1-4

Amikor alaposan átolvastam ezt a néhány ígeverset, az az őszinte meglátás tört fel bennem, hogy bizony nem volt kispályás ez a Péter apostol! Nyilván nem – mondhatjátok, hiszen ő volt mindig is tanítványok szóvivője: ha kellett, ha nem, ő ilyen 'indulatból megmondom' típusú ember volt – az evangéliumok legalábbis ezt tükrös kik vissza róla. Mégis első ember – Jézus presbitériumában a főgondnok – persze aztán lett belőle Isten földi helytartója, meg a mennyek országának kulcsembere... de térjünk csak vissza ezekre a szavakra, amiket ebben a levélben olvashatunk. A gyülekezet véneit, előljáróit szólítja meg ezekben a sorokban – szó szerint a presbiter az ő feladataikról, az ő szolgálatukról tanít. Az "első ember", a presbitertárs, az "első emberség" lényegéről, buktatóiról. A vezetői szolgálat lényegi részei itt vannak előttünk ezekben a sorokban.

Mindebből hadd hozzam ide azt, ami engem ebből leginkább megszólított, ami miatt azzal kezdtem, hogy Péter bizony nem kispályás. Ellentétpárokat sorol, amiben a vezetés szolgálatának végleteit láthatjuk meg. A vezetési feladat ne kényszer legyen, hanem öröm, ne nyereszkesedés, hanem készséges buzgóság, a vezető ne leuralja a többieket, hanem példa legyen a többiek előtt.

Biztosak lehetünk abban, hogy Péter már látott ilyet, nem légből kapottak ezek a gondolatok. Mindegyikre látott példát, s abban is biztosak lehetünk, hogy nem csak a világi munkahelyeken, nem csak a római hivatali apparátusban, hanem a gyülekezetekben is! Ha ilyen nem volna, akkor miért szólna róla?! El kell hinnünk, még ha konkrét esetek nincsenek is előttünk a Szentírásból, hogy Péter a gyülekezeteket járva megtapasztalhatott mindent és mindennek az ellenkezőjét is.

Bizony, nem kell messzire mennünk, ha ma felsorakoztatnánk a gyülekezeteket, mi is sok kacifántos dolgot tudnánk felsorolni – de a legigazabb az, ha nem is a szomszéd gyülekezet, a másik presbiter, vagy a padban mellettem ülő viselt dolgaira nézünk, hanem csak saját magunkra: arra, hogy mikor éreztük kényszernek a szolgálatot, hogy mikor reméltünk belőle valami előnyt, vagy hogy mikor volt jó érzés leuralni a másikat egy vitás helyzetben - és máris a témánál vagyunk. Nem kispályás az apostol, mert rólunk beszél. És, testvéreim, addig örüljünk, míg azt érezzük, hogy az Isten Igéje rólunk beszél, mert abban benne van az is hogy velünk akar kezdeni valamit, minket akar tanítani, jobbitani, megerősíteni a kísértésekkel szemben.

Ha jobban megnézzük, Péter mindössze ennyit tesz: látja a valóságot, az egyház valóságát, a vezetők valóságát és abban felmutatja a Krisztusi utat. A gyülekezet pásztorainak figyelmét a Főpásztor felé fordítja. Ő a példa a kísértésekben is. Persze, neki különös helyzete volt a kísértésekkel kapcsolatosan – vagy mégsem? Ő is abban kísértetett meg, ami az ő szolgálata volt, amit az Isten rábízott. Gondoljunk csak a Gecsemáné kertben vívott lelki tusára! A Sátán ugyanúgy abban kísért meg, ami a saját szolgálatunk. Ha valamit rád bízott az Isten, abban érkeznek a próbák! Ő a példa az engedelmisségben és az abból fakadó dicsőségben is! Kényszerből vagy önként? Nyereségvágyból vagy odaadással? Uralkodik vagy szolgál? Ha az ÚR Krisztusra nézünk, választ kapunk – ki az a példakép, a Főpásztor, akit követ maga Péter is: vele és rajta keresztül folytatódik a láncolat, ami egészen hozzánk is elér. A Krisztus követésében így lehetünk egyszerre vezetők és vezetettek, hogy jó célt érjünk. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink

Hétfőn 18 órakor különleges presbiteri órát tartunk. A parókiára hívjuk a testvéreket házi alkalomra. Nem csak presbitereket, a gyülekezetben szolgálókat is!

Kedden 18 órakor énekkari próbát tartunk. Pénteken 18 órakor folytatódik a Bibliakör. A héten zajlik temetőink rendbetétele, melyre önkénteseink már készülnek. Aki segítséggel, esetleg valami harapni-valóval hozzá tud járulni, kérjük jelezze szándékát! Szombaton gyülekezeti kirándulás lesz a martonvásári közösséggel együtt.

Vasárnap 10 órakor istentisztelet és gyermekistentisztelet várja a gyülekezetet. Erre a vasárnapra adakozást hirdetünk az egy hete leégett radostyáni református templom és az ezt elszenvedő gyülekezet javára.

2. [Gyülekezetünk őszi körlevelét](#) kezünkbe vehetjük, sőt másoknak is elvihetjük. A körlevélben olvashatunk az október 24-25-i hálaadó ünnepünkről, melyen dr. vitéz Bogár Jánosra, valamint korábbi lelkipásztorainkra emlékezünk. További kiemelt események is helyet kaptak. A körlevéllel meghirdetjük az őszi hálaáldozati adománygyűjtést is: ebben az évben több, befejezésre váró feladatunkra gyűjtünk – a templomtorony feljárójának felújítása, a gyülekezeti ház torony ablakainak szigetelése, a parókia terasz burkolása, valamint a kocsibejáró betonozása. Ezek többségénél a szükséges anyagokat már korábban felajánlották a gyülekezet tagjai, főként a munkadíjakra gyűjtjük az adományokat. Köszönjük!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!